

*Γαΐτης
και ...
Πολυτεχνείο!!*

Στην Ελλάδα, πο παλιά
από τώρα, τὰ ἀνθρωπάκια
με τὰ ριγέ ρούχα είχαν
μαζευτεί σε παρέες και
συζητούσαν,
συζητούσαν... Δεν
κουιόντουσαν και ήταν
κοντά κοντά ο ένας στον
άλλο...

Εκείνη την ώρα πέρασε
από δίπλα τους ένας
άνθρωπος με μεγάλη
φόρα. Του φώναξαν:
"Πιο σιγά! Θα πέσεις με
τα πατίνια!". Κάποιοι
του είπαν : "Πού τα
βρήκες τα φτερά;" "Μου
τα 'δωσε ένα θεϊκό
πουλί" τους είπε και
άρχισε να λέει πώς
έγιναν όλα...

Τους είπε ότι τον έλεγαν
Κωνσταντίνο και μια μέρα,
ένα πρωινό, πήγε στο
παράθυρό του και κοίταξε
έξω γιατί άκουγε κλάματα. Τι
να δει; Ένα δέντρο φτιαγμένο
από ανθρώπους! Οι
άνθρωποι έκλαιγαν γι' αυτό
που τους είχαν κάνει! Τότε
πέρασε ένα πουλί, περίεργο
πουλί, μσό άνθρωπος και
ρώτησε το ανθρωπόδεντρο:
"Ποιος σας το έκανε αυτό;"
"Ένας κακός!" είπαν αυτοί.
Ο Κωνσταντίνος κοίταζε και
ήθελε να ρωτήσει το
περίεργο πουλί από πού ήρθε
αλλά τότε...

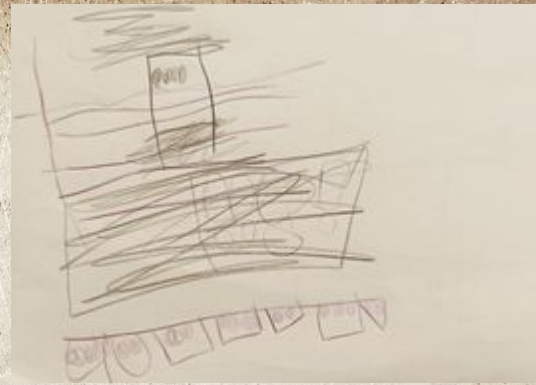
...Ακούστηκαν άγριες φωνές από
στρατιώτες κακούς και
θυμωμένους! Έλεγαν: "Θα σε
σκοτώσουμε πούλι της
Ελευθερίας! Δε θέλουμε
ελεύθερους ανθρώπους!"

Και το πουλάκι, ε, αυτό πέταγε
τρομαγμένο...

Σήκωσαν τα όπλα τους και
"ΜΠΑΜ"... το σκότωσαν...

*Το νέο μαθεύτηκε γρήγορα. Το έγγραφαν
και οι εφημερίδες. Ο Κωνσταντίνος μαζί
με πολλούς άλλους διάβαζαν τις
εφημερίδες στο περίπτερο. Δύσκολα τα
πράγματα. Έλεγαν ότι είχε έρθει στη χώρα
ένας κακός...*

*Κι εκεί που διάβαζαν τις εφημερίδες,
να κι ο κακός! Ήταν πολύ κακός και
είχε κι άλλους κακούς μαζί του με
πολλά και μεγάλα μάτια! Φώναζε με
την αγριοφωνάρα του: "Θα κάνετε
ό,τι θέλω εγώ! Εγώ με τους φίλους
μου σκότωσα το πουλί της
Ελευθερίας. Θέλω σκοτωμούς και
στενοχωρημένους ανθρώπους!"*

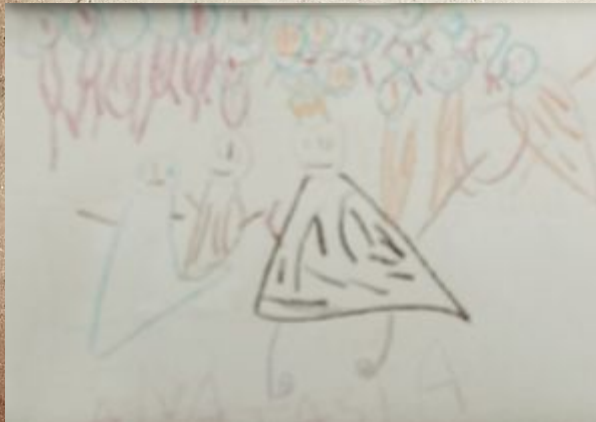

Όλα τα ανθρωπάκια τρόμαξαν πολύ
και πήγαν να κρυφτούν. Μόνο ο
Κωνσταντίνος έπαθε κάτι μαγικό!
Ξαφνικά, έβγαλε φτερά! Μεγάλα
και ωραία! Πέταξε ψηλά και
άρχισε να λέει στα άλλα
ανθρωπάκια που δεν μπορούσαν
ούτε να κουνηθούν από το φόβο
τους: "Μη φοβάστε! Πρέπει να τον
διώξουμε και να ζήσουμε όμορφα
όπως πρώτα!"

*Τους έπεισε... Πήραν τις ασπίδες
και τα μεγάλα ξύλα τους και
άρχισαν να τις χτυπάνε. Ήθελαν
να κάνουν θόρυβο για να
τρομάξουν οι κακοί. Έλεγαν κι ένα
σύνθημα... "Θέλουμε ελευθερία,
όχι βία και κακία"!*

Δεν τους τρώμαξαν όμως... Το αντίθετο...

Ο κακός έγινε ακόμα πιο κακός και έστειλε τον πιο ψηλό στρατιώτη του να χτυπήσει τα ανθρωπάκια. Σήκωσε το μεγάλο του ξύλο και άρχισε να τους χτυπά. Αυτά στην αρχή φοβήθηκαν και πόνεσαν πολύ. Όμως, άκουσαν τη φωνή του Κωνσταντίνου να τους λέει: "Τι φοβάστε; Είναι ένας και είμαστε πολλοί! Να γίνουμε μια ομάδα και να τον πιάσουμε!!"

Τους έδωσε θάρρος και... το έκαναν! Τον έπασαν κι αυτόν και όλους τους κακούς και τους έβαλαν σε μια φυλακή μακριά, σ' ένα μέρος χωρίς ανθρώπους για να μην πειράζουν κανέναν ξανά!

*Τότε, εμφανίστηκε μια όμορφη, πολύ
όμορφη κοπέλα! Σαν άγγελος! Ήταν η
Ελευθερία που πετούσε ελεύθερη πα!
Ήρθε κοντά στα ανθρωπάκια και
στον Κωνσταντίνο και τους είπε: "Σας
ευχαριστώ που μ' ελευθερώσατε! Γι'
αυτό θα σας κάνω ένα δώρο..."*

*Και τους έκανε!
Μεταμόρφωσε τα ανθρωπάκια!
Τα έκανε πιο κοντά, πιο παχιά,
πιο πολύχρωμα, πιο χαρούμενα!
Τώρα πήγαιναν όλο βόλτες με
τους φίλους τους μαζί και
κυρίως στη θάλασσα γιατί η
Ελλάδα έχει πολλή θάλασσα.
Και έζησαν από τότε ελεύθερα
όλα τα ανθρωπάκια της
Ελλάδας!*